

ГУБАРЕВ Олександр Іванович (01. 09. 1926, Дніпропетровськ) — графік і живописець. Батько [М. Губаревої](#). Акад. НАМУ (2009). Народний художник України (1993). Член НСХУ (1960). Закін. Київський художній інститут (1955; викл. [В. Касіян](#), [О. Пащенко](#), [І. Плещинський](#)). Працює у галузях станк., книжк. і журнал. графіки, акварел. живопису, екслібрисів. 1955–61 — співроб. худож. відділу ж. «Україна»; одночасно — ілюстратор ж. «Дніпро», «Зміна», «Ранок», «Всесвіт», «Рад. жінка», «Малютко», «Барвінок» (бл. 500 малюнків). Від 1956 — у видавництвах «Дитвидав», «Молодь», «Веселка», «Муз. Україна». Серед проілюстров. книг — твори Н. Забіли («Рідний Київ», 1957), Т. Шевченка («Зацвіла в долині...», 1969; «Тече вода з-під явора», 1970), О. Білаша («Любіть Україну», 2000; усі — Київ). Голова бюро секції графіки Київ. організації СХУ (1974–88). Учасник всесоюз. (від 1955), респ. (від 1956) та закордон. (від 1964) мистецьких виставок. Персон. — у Києві (1968, спільно з О. Рапай; 1983, 1997, 2000–03, 2006), Львові, Луцьку, Ужгороді, Чернівцях, Черкасах, Кременчуці, Дніпропетровську, Сімферополі (усі — 1968–70), Торонто (1969), Дніпропетровську (1983), Сумах (1984), Кіровограді, Херсоні, Миколаєві, Чернівцях, Тернополі (1986–88). Штрих ліногравюр підпорядковано ритмічній, майже орнам. системі зі збереженням пластичності форми. Співвідношення

чорного й білого — не світлотінь, а колористич. ритм. Роботи зберігаються у Нац. музеї Т. Шевченка, Донець, Запоріж., Одес., Полтав., Севастоп., Харків. ХМ.

Основні твори

серії ліногравюр – «Народні балади Закарпаття» (1966), «Українські пісні про кохання» (1967), «Карпати» (1971), «Людина і праця» (1972), «Зустріч з Югославією» (1977), «Мотиви Києва» (1982), «Незабутнє» (1985), «За мотивами “Кобзаря” Т. Шевченка» (1989), «Золоті ворота» (1990), «Легендарні вершники» (1991), «Київ історичний» (1993), «Знаки війни», «Б. Хмельницький» (обидві – 1995), «Чорнобильська Мадонна» (1996), «Силуети Львова» (1997), «Алегорії» (1998); серії акварелей – «У Бурятії» (1976), «По Молдавії» (1980), «По Болгарії» (1981) «Край Хабаровський» (1982), «По Камчатці» (1988), «Острів Сахалін» (1991); живописні серії – «Нейлонова дівчина» (1962), «Карпатська балада» (1967), «Рожева модель» (1971), «Острів Діксон» (1995), «Я обіймаю Вас (Пам'яті С. Параджанова)» (1999), «Хакасія. Свідки минулого» (2000), «Чорногора», «Верхня Сванетія» (обидві – 2006); «Карпатська казка» (1964), «Цвіт папороті» (1967), «Молоді з Ясиня» (1972), «Блакитний день» (1983), «Наречені з Космача» (1989), «Ранок на Старокиївській горі» (1992), «Осіння Ворохта» (2002), «Острів Ітуруп. Вулкан “Б. Хмельницький”» (2003), «У Києві осінь» (2005).

Рекомендована література

1. Олександр Губарев: Альбом. К., 1967;
2. Олександр Губарев. Графіка: Каталог виставки. К., 1986;
3. Підгора В. Сувора простота поетичної думки // ОМ. 1987. № 1;
4. Олександр Губарев: Каталог виставки. Москва, 1991;
5. Велігоцька Н. Перетин мистецьких доль. Художник О. Губарев // Артпанорама. 2001. № 4(9); Нестеренко П. Поезія графіки Олександра Губарева // Істор. календар. К., 2003.

[В. П. Підгора](#), [Н. І. Велігоцька](#)

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Губарев Олександр Іванович / В. П. Підгора, Н. І. Велігоцька // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-32180>. – Останнє поновлення : 2024.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).